

Κυριακή ΙΖ΄ Ματθαίου (Χαναanaίας) (Άγιος Ιωάννης Χρυσόστομος)

Categories : [ΘΕΟΛΟΓΙΑ](#)

Date : 27 Ιανουαρίου, 2017

(Ματθ. ιε΄, 21-28)

Υπόμνημα εἰς τὸν Άγιον Εὐαγγελιστὴν Ματθαῖον ὁμιλία ΝΒ΄

α΄. Ὁ Μάρκος λέει ὅτι δὲν μπόρεσε νὰ μῆ στὸ σπίτι ἀπαρατήρητος. Καὶ γιατί πήγαινε πάντα στὰ μέρη αὐτὰ; ἀφοῦ ἐλευθέρωσε ἀπὸ τὴ φροντίδα τῆς τροφῆς, προχωρῶντας ἀνοίγει τὴν πόρτα καὶ στὰ ἔθνη. Ἔτσι κι ὁ Πέτρος ὅταν ἔλαβε διαταγὴ νὰ καταργήσῃ αὐτὸ τὸ νόμο στέλεται στὸν Κορνῆλιο. Πῶς λοιπὸν ἐνῶ παραγγέλλει στοὺς μαθητὰς του· Μὴν πάρετε τὸν δρόμο τῶν εἰδωλολατρῶν, δέχεται αὐτὴ τὴ γυναῖκα; Πρῶτα θὰ μπορούσαμε νὰ ποῦμε ὅτι δὲν ἦταν ὑποχρεωμένος σὲ ὅ,τι πρόσταζε τοὺς μαθητὰς του. Κι ἔπειτα ὅτι δὲν ἦρθε γιὰ νὰ κηρύξῃ ὅπως ὑπαινίσσεται κι ὁ Μᾶρκος λέγοντας ὅτι κρύφτηκε ἀλλὰ δὲν πέρασε ἀπαρατήρητος. Ὅπως ἦταν σύμφωνο μὲ τὰ πράγματα νὰ μὴν τρέξῃ σ' αὐτοὺς πρῶτα, ἔτσι ἦταν καὶ τῆς φιλανθρωπίας του ἀνάξιο νὰ διώξῃ αὐτοὺς πὸ τὸν πλησίαζαν. Ἀφοῦ ἔπρεπε νὰ κυνηγήσῃ αὐτοὺς πὸ ἔφευγαν πολὺ περισσότερο δὲν ἔπρεπε νὰ ἀποφεύγῃ αὐτοὺς πὸ τὸν κυνηγοῦσαν.

Προσέξτε πόσο ἡ γυναῖκα ἄξιζε γιὰ κάθε καλωσύνη. Δὲν ἐτόλμησε νὰ ἔρθῃ στὰ Ἱεροσόλυμα, γιατί φοβόταν καὶ θεωροῦσε ἀνάξιο τὸν ἑαυτὸ της. Ὅτι κι ἂν δὲν ἦταν ἔτσι θὰ ἔφτανε κι ἐκεῖ φαίνεται κι ἀπὸ τὴν τωρινὴ ἐπιμονὴ της κι ἀπ' τὸ ὅτι βγῆκε ἔξω ἀπὸ τὴν περιοχὴ τους. Μερικοὶ ἐφαρμόζοντας ἀλληγορικὴ ἐξήγηση ὑποστηρίζουν ὅτι ὅταν βγῆκε ὁ Χριστὸς ἀπὸ τὴν Ἰουδαία τότε τόλμησε νὰ τὸν πλησιάσῃ ἡ Ἐκκλησία ἀφοῦ βγῆκε κι αὐτὴ ἀπὸ τὴ δικὴ της περιοχὴ. Ἐέχασε λέει ὁ θεῖος λόγος, τὸ λαό σου καὶ τὸ σπίτι τοῦ πατέρα σου. Γιατί κι ὁ Χριστὸς βγῆκε ἀπὸ τὴν περιοχὴ του καὶ ἡ γυναῖκα ἀπὸ τὴν δικὴ της περιοχὴ. Κι ἔτσι μπόρεσαν νὰ συναντηθοῦν. Νὰ μιὰ **Χαναanaία**, λέει, πὸ βγῆκε ἀπὸ τὴν περιοχὴ της. Κατηγορεῖ τὴ γυναῖκα ὁ Εὐαγγελιστὴς γιὰ νὰ φανερώσῃ τὸ θαῦμα καὶ νὰ τὴν ἐξυψώσῃ περισσότερο. Ἄν ἀκούσῃς Χαναanaία, φέρε στὸ νοῦ σου τὰ παράνομα ἐκεῖνα εἰδωλολατρικὰ ἔθνη, πὸ ἀνέτρεψαν ἀπὸ τὸ θεμέλιο τοὺς νόμους τῆς φύσεως. Κι ἔπειτα ἀναλογίσου καὶ τὴ δύναμη τῆς παρουσίας τοῦ Χριστοῦ. Αὐτοὶ πὸ εἶχαν ἐκδιωχθῆ, γιὰ νὰ μὴ διαφθείρουν τοὺς Ἰουδαίους, φάνηκαν τόσο πὸ κατάλληλοι ἀπὸ τοὺς Ἰουδαίους, ὥστε κι ἀπὸ τὴ χώρα τους βγῆκαν καὶ τὸ Χριστὸ πλησίασαν, ἐνῶ ἐκεῖνοι κι ἄς πήγαινε κοντὰ τους τὸν ἀπόδιωχναν. Πλησίασε λοιπὸν καὶ τίποτ' ἄλλο δὲν λέει παρὰ ἐλέησέ με καὶ κόσμον πολὺ μαζεῦει γύρο της μὲ τὶς κραυγὰς της. Τὸ θέαμα

προκαλοῦσε τόσο ἀλήθεια τὸν οἶχτο· μιὰ γυναῖκα νὰ κραυγάζη τόσο πονεμένα, μιὰ μητέρα νὰ παρακαλῆ γιὰ τὴ θυγατέρα της ποὺ ἦταν σὲ κακὴ κατάσταση. Οὔτε ποὺ τόλμησε νὰ φέρη τὴ δαιμονισμένη μπροστὰ στὰ μάτια τοῦ Δασκάλου. Τὴν ἀφήνει πλαγιασμένη στὸ σπίτι καὶ κάμει ἐκεῖνη τὶς παρακλήσεις της. Ἀναφέρει μόνο τὴν ἀρρώστεια καὶ δὲν προσθέτει τίποτ' ἄλλο. Οὔτε τραβᾷ τὸ γιατρὸ στὸ σπίτι της, ὅπως ὁ παλατιανὸς ἐκεῖνος ποὺ ἔλεγε· Ἔλα καὶ βάλε ἐπάνω του τὸ χέρι σου, καὶ κατέβα πρὶν πεθάνη τὸ παιδί μου. Ἀλλὰ κι ἀφοῦ διηγήθηκε τὴ συμφορὰ της καὶ τὴν ἔνταση τῆς ἀρρώστειας, προβάλλει τὴν εὐσπλαχνία τοῦ Κυρίου καὶ φωνάζει δυνατὰ. Καὶ δὲν λέει Σπλαχνίσου τὴ θυγατέρα μου ἀλλὰ Σπλαχνίσου με. Ἐκεῖνη δὲν αἰσθάνεται τὴ νόσο της ἐγὼ εἶμαι ποὺ πάσχω μύρια δεινά, γιὰτὶ εἶμαι ἄρρωστη καὶ τὸ νιώθω, μανιακὴ, καὶ τὸ γνωρίζω. Ἐκεῖνος δὲν τῆς ἔδωσε ἀπάντηση. Γιὰτὶ αὐτὸ τὸ πρωτοφανέρωτο καὶ παράδοξο; Τοὺς Ἰουδαίους, ἀγνωμοῦν καὶ τοὺς φέρνει κοντὰ του, τὸν βλασφημοῦν καὶ τοὺς παρακαλεῖ, τὸν πειράζουν καὶ τοὺς ἀφήνει. Δὲν θεωρεῖ ὅμως ἄξια οὔτε γι' ἀπάντηση αὐτὴν ποὺ ἔρχεται τρέχοντας κοντὰ του καὶ παρακαλεῖ καὶ ἱκετεύει καὶ δείχνει τόση εὐλάβεια ἐνῶ δὲν ἔχει μεγαλώσει μὲ τὴ συντροφιά τοῦ νόμου καὶ τῶν προφητῶν. Ποιὸν δὲ θὰ ἐσκανδάλιζε αὐτὴ ἢ συμπεριφορὰ ποὺ ἦταν ἀντίθετη μὲ τὴν φήμη; Εἶχαν ἀκούσει ὅτι περιώδευε στὰ χωριὰ καὶ σκορποῦσε τὶς θεραπιῆς του αὐτὴν ὅμως τὴν ἀποκρούει ἐνῶ εἶχε ἔρθει ἢ ἴδια. Καὶ ποιὸν δὲ θὰ συγκινοῦσε ἢ ἀσθένεια καὶ ἢ παράκληση, ποὺ ἔκανε γιὰ τὴ θυγατέρα της ποὺ ἦταν σ' αὐτὴ τὴν κατάσταση; Δὲν εἶχε ἔρθει ἐπειδὴ ἦταν ἄξια, οὔτε ἐπειδὴ ζητοῦσε κάποια ὀφειλή. Εἶχε ἀνάγκη νὰ τῆς δείξουν ἀγάπη καὶ παρουσιάζει τὴν τραγικὴ συμφορὰ της. Κι ὅμως δὲν τὴν κάνουν ἄξια οὔτε γι' ἀπάντηση. Ἴσως πολλοὶ ἀπ' αὐτοὺς ποὺ ἄκουαν σκανδαλίστηκαν. Δὲν σκανδαλίστηκε ὅμως ἐκεῖνη. Τί λέγω ἀπ' αὐτοὺς ποὺ ἄκουαν; Νομίζω ὅτι οἱ ἴδιοι οἱ μαθηταὶ του θὰ ἐπηρεάστηκαν ἀπὸ τὴ συμφορὰ τῆς γυναῖκας, θὰ ταραχτήκαν καὶ θὰ λυπήθηκαν. Καὶ μὲ ὅλη τὴν ταραχὴ τους ὅμως δὲν ἐτόλμησαν νὰ ποῦν, Κάμε της τὴ χάρη. Ἀλλὰ πῆγαν κοντὰ του καὶ τὸν παρακαλοῦσαν, Ἐλευθέρωσέ τὴν γιὰτὶ φωνάζει πίσω μας. Κι ἐμεῖς ὅταν θέλωμε νὰ πείσωμε κάποιον, πολλὰς φορές λέμε τ' ἀντίθετα. Κι ὁ Χριστὸς ἀπάντησε. Ἡ ἀποστολὴ μου δὲν ἔγινε παρὰ γιὰ τὰ χαμένα πρόβατα τοῦ Ἰουδαϊκοῦ ἔθνους.

β'. Κι ὅταν τ' ἄκουσε αὐτὰ ἢ γυναῖκα σὴ σάωσε κι ἀποσύρθηκε κι ἐγκατάλειψε τὴν προθυμία της; Καθόλου· ἔγινε πιὸ ἐπιθετικὴ. Δὲν κάνομε ἐμεῖς ἔτσι. Ὅταν δὲν ἐπιτύχωμε, ἀπομακρυνόμαστε, ἐνῶ πρέπει γι' αὐτὸ νὰ γίνωμε πιὸ ἀπαιτητικοί. Καὶ ποιὸν δὲ θὰ ἔρριχνε στὴν ἀπελπισία αὐτὸς ὁ λόγος; Ἦταν κι ἢ σιγὴ του ἀρκετὴ νὰ τὴν ὀδηγήσῃ στὴν ἀπόγνωση· ἢ ἀπόκριση προχωροῦσε πολὺ περισσότερο. Νὰ διαπιστώσῃ ὅτι μαζί της εἶχαν ἀποστομωθῆ κι οἱ συνήγοροί της καὶ ν' ἀκούσῃ ὅτι τὸ πρᾶγμα εἶχε καταλήξῃ σ' ἀδιέξοδο θὰ ἦταν δυνατὸ νὰ τὴ ρίξῃ σὲ ἀπέραντη ἀμηχανία. Ἡ γυναῖκα ὅμως δὲν ἀφοπλιζόταν. Ἀλλὰ ὅταν εἶδε ὅτι οἱ προστάτες της δὲν εἶχαν καμμιά δύναμη, ἔδειξε **ὠραία ἀναισχυντία**. Πρὶν ἀπ' αὐτὸ μήτε στὰ μάτια τους νὰ φανῆ δὲν τολμοῦσε. Φωνάζει πίσω μας, λένε. Κι ὅταν ἦταν φυσικὸ νὰ πάῃ ἀκόμα πιὸ μακριὰ ἀπὸ τὴν ἀμηχανία, τότε πλησιάζει περισσότερο καὶ πέφτει στὰ πόδια του. Κύριε, βοήθησέ με. Πῶς αὐτὸ, γυναῖκα; Ἔχεις μεγαλύτερο θάρρος ἀπὸ

τούς αποστόλους; Μεγαλύτερη δύναμη; Θάρρος και δύναμη καθόλου βέβαια δὲν ἔχω κι ἀπὸ ντροπὴ εἶμαι γεμάτη. Ἀλλὰ αὐτὴν τὴν ἀναισχυντία τὴ χρησιμοποιῶ σὰν προπέτασμα· θὰ σεβαστῆ τὸ θάρρος μου. Τὶ σημαίνει αὐτό; Δὲν τὸν ἄκουσε νὰ λέη ὅτι Ἡ ἀποστολή μου δὲν ἔγινε παρὰ γιὰ τὰ χαμένα πρόβατα τοῦ Ἰουδαϊκοῦ ἔθνους; Τὸν ἄκουσα, ἀπαντᾷ. Ἀλλὰ αὐτὸς εἶναι ὁ Κύριος. Γι' αὐτὸ και δὲν τοῦ ἔλεγε, Παρακάλεσε και προσευχήσου, ἀλλὰ Βοήθησέ με. Κι ὁ Χριστός; Οὔτε μ' αὐτὰ δὲν ἱκανοποιήθηκε παρὰ ἐπιτείνει τὴν ἀμηχανία της λέγοντας πάλι. Δὲν εἶναι καλὸ νὰ πάρης τὸ ψωμὶ ἀπὸ τὰ παιδιὰ και νὰ τὸ δώσης στοὺς σκύλους. Κι ὅταν τὴν ἔκαμε ἄξια νὰ τῆς μιλήση, τότε χειρότερα τὴν ἐπέιραξε ἀπὸ ὅ,τι με τὴ σιγή. Δὲν μεταφέρει πὰ σ' ἄλλον τὴν αἰτία οὔτε λέει «ἡ ἀποστολή μου ἔγινε». Ὅσο ἐντείνει αὐτὴ τὴν παράκλησή της, τόσο δυναμώνει κι αὐτὸς τὴν ἄρνησή του. Και δὲν τοὺς ἀποκαλεῖ πὰ πρόβατα παρὰ παιδιὰ και κείνην σκυλί. Μὰ ἡ γυναῖκα ἀπὸ τὶς ἴδιες τὶς λέξεις του συναρμολογεῖ τὴν υπεράσπισή της. Ἄν εἶμαι σκυλί, δὲν εἶμαι ξένη. Δίκαια ἔλεγε ὁ Χριστός, Ἐγὼ ἦρθα στὸν κόσμο γιὰ νὰ γίνη ξεχώρισμα. Κι ἡ γυναῖκα φιλοσοφεῖ και δείχνει κάθε καρτερία και πίστη και μάλιστα ἐνῶ δέχεται προσβολές. Ἐνῶ ἐκεῖνοι μ' ὄλο πὸν τοὺς γίνονται θεραπείες και τιμὲς πληρώνουν με τὰ ἀντίθετα. Ξέρω κι ἐγὼ πῶς εἶναι ἀπαραίτητη ἡ τροφή στὰ παιδιὰ· αὐτὸ ὅμως δὲν μ' ἐμποδίζει ἐμένα, ἄν εἶμαι σκυλί. Ἄν δὲν εἶναι δίκαιο νὰ πάρω, δὲν εἶναι σωστὸ νὰ ἔχω μερίδιο οὔτε στὰ ψίλουλα; Ἄν ὅμως πρέπει νὰ ἔχω μερίδιο ἄς εἶναι και μικρὸ, δὲν ἐμποδίζομαι κι ἄν εἶμαι σκυλί. Ἀλλὰ κι ἔτσι ἔχω μεγαλύτερο μέρος, ἄν εἶμαι σκυλί. Γι' αὐτὸ ἀνέβαλλε ὁ Χριστός· ἤξερε ὅτι θὰ μιλοῦσε ἔτσι και γι' αὐτὸ ἀρنيόταν τὴ δωρεά· **γιὰ νὰ δείξη τὴν πίστη της**. Ἄν δὲν ἦταν νὰ τῆς δώση, δὲ θὰ τῆς ἔδιδε κι ὕστερ' ἀπ' αὐτό· οὔτε θὰ τὴν ἀποστόμωνε πάλι. Ὅπως εἶπε στὸν ἐκατόνταρχο, Ἐγὼ θαρθῶ και θὰ τὸν θεραπεύσω, γιὰ νὰ μάθωμε τὴν εὐλάβειά του και νὰ τὸν ἀκούσωμε νὰ λέη, Δὲν εἶμαι ἄξιος νὰ μπῆς στὸ σπίτι μου. Ὅπως ἔκαμε στὴν αἰμορροῦσα πὸν τῆς λέει, ἐγὼ ἔνωσα νὰ φεύγη ἀπὸ μένα κάποια δύναμη, γιὰ νὰ κάμη τὴν πίστη της καταφάνερη. Κι ὅ,τι κάμη με τὴ Σαμαρείτισσα, γιὰ νὰ δείξη πῶς και με τὸν ἔλεγχο πὸν τῆς γίνεται δὲν ἀπομακρύνεται. Τὰ ἴδια κάμη κι ἐδῶ.. **Δὲν ἤθελε νὰ μείνη κρυφὴ τόση ἀρετὴ τῆς γυναίκας**. Ὡστε δὲν ἤθελε νὰ προσβάλη με τοὺς λόγους του ἀλλὰ νὰ προκαλέση και τὸν κρυμμένο θηρσαυρό νὰ φανερώση.

Σεῖς ὅμως μαζί με τὴν πίστη προσέξτε και τὴν **ταπεινοφροσύνη**. Ἐκεῖνος ἀποκάλεσε παιδιὰ, τοὺς Ἰουδαίους. Αὐτὴ δὲ περιωρίσθηκε σ' αὐτὸ ἀλλὰ τοὺς χαρακτηρίζει Κυρίους. Τόσο πολὺ δὲν τὴν πείραξαν οἱ ἔπαινοι γιὰ τοὺς ἄλλους. Τὰ σκυλιὰ παρατηρεῖ τρῶνε ἀπὸ τὰ ψίχουλα πὸν πέφτουν ἀπὸ τὸ τραπέζι τοῦ Κυρίου τους. Εἶδατε τὴ φρόνηση τῆς γυναίκας; Μῆτε ἀντίρρηση δὲν τόλμησε νὰ φέρη, οὔτε τὴν πείραξαν οἱ ἔπαινοι γιὰ τοὺς ἄλλους, οὔτε ἀγανάκτησε με τὴν προσβολή. Βλέπετε εὐψυχία; Αὐτὸς ἔλεγε δὲν εἶναι καλό. Ναί, Κύριε, ἔλεγε ἐκείνη. Αὐτὸς τοὺς ἔλεγε παιδιὰ, κι ἐκείνη Κυρίους. Αὐτὸς ἀνέφερε τὸ ὄνομα τοῦ σκυλιοῦ ἐκείνη πρόσθεσε και τὸ ἔργο του. Εἶδατε τὴν ταπεινοφροσύνη της; Ἀκοῦστε και τὰ μεγάλα λόγια τῶν Ἰουδαίων. Εἶμαστε ἀπόγονοι τοῦ Ἀβραὰμ και κανενὸς δὲν ἐγίναμε δοῦλοι ὡς τώρα. Καί, ἔχομε γεννηθῆ ἀπὸ τὸ Θεό. Αὐτὴ ἀντίθετα αὐτοαποκαλεῖται σκυλί κι

ἐκείνους τοὺς λέει κυρίους· καὶ **γι' αὐτὸ ἀκριβῶς ἔγινε παιδί**. Κι ὁ Χριστὸς τῆς λέει· Γυναῖκα, μεγάλη ἢ πίστη σου. Γι' αὐτὸ ἔκαμε τὴν ἀναβολή, γιὰ νὰ φωνάξῃ αὐτὸ τὸ λόγο, γιὰ νὰ στεφανώσῃ τὴ γυναῖκα. Ἄς γίνῃ ὅπως θέλεις. Ὁ λόγος του τοῦτο σημαίνει. Ἡ πίστις σου μπορεῖ καὶ μεγαλύτερα νὰ κατορθώσῃ ἀλλὰ ἄς γίνῃ ὅπως θέλεις. Ἡ φράση αὐτὴ συγγενεὺς μὲ τὴ φράση ποὺ ἔλεγε. Ἄς γίνῃ ὁ οὐρανός, καὶ ἔγινε. Καὶ θεραπεύτηκε ἡ κόρη της ἀπὸ τὴν ὥρα ἐκείνη. Εἶδατε πῶς δὲν βοήθησε κι ἐκείνη λίγο στὴ θεραπεία τῆς κόρης; Γι' αὐτὸ δὲν εἶπε ὁ Χριστὸς· Ἄς θεραπευτῆ ἡ κόρη σου· ἀλλὰ Μεγάλη ἢ πίστη σου, ἄς γίνῃ ὅπως θέλεις. Γιὰ νὰ μάθωμε ὅτι δὲν ἦσαν λόγοι τυχαῖοι καὶ λόγοι κολακείας ἀλλὰ ὅτι εἶναι **μεγάλη ἢ δύναμη τῆς πίστεως**. Τὸν ἀκριβῆ ἔλεγχον καὶ τὴν ἀπόδειξιν ἄφησε στὴν ἔκβαση τῶν πραγμάτων. Θεραπεύτηκε ἀμέσως τὸ κοριστακι.

γ'. Σεῖς προσέξατε πῶς, ἐνῶ νικῆθηκαν οἱ ἀπόστολοι καὶ δὲν ἐπέτυχαν, πέτυχε αὐτὴ. Τόσο μεγάλη εἶναι ἡ **ἐπιμονὴ τῆς προσευχῆς**. **Γιὰ τὶς ἀνάγκες μας θέλει νὰ τὸν παρακαλοῦμε περισσότερο ἐμεῖς παρὰ οἱ ἄλλοι γιὰ χάρη μας**. Εἶχαν ἐκεῖνοι μεγαλύτερο θάρρος ἀλλὰ αὐτὴ ἔδειξε περισσότερη καρτερία. Μὲ τὸ τέλος διακαιολογήθηκε στοὺς μαθητὰς του γιὰ τὴν ἀναβολή καὶ ἔδειξε ὅτι δίκαια ἀρνήθηκε ὅταν τοῦ ζήτησαν ἐκεῖνοι. Ἐφυγε ἀπὸ κεῖ ὁ Ἰησοῦς καὶ πῆγε κοντὰ στὴ θάλασσα τῆς Γαλιλαίας· ἀνέβηκε καὶ κάθησε στὸ βουνό. Ἦρθε τότε κοντὰ του πολὺς κόσμος κουβαλῶντας μαζί του κουτσούς, τυφλοὺς, κουλλοὺς, κωφάλαλους ποὺ τοὺς ἔρριξαν στὰ πόδια του. Ἐκεῖνος τοὺς ἔκαμε καλὰ ὥστε θαύμασε ὁ κόσμος βλέποντας τοὺς βουβοὺς νὰ μιλοῦν, γεροὺς τοὺς κουλλοὺς, κουτσοὺς νὰ περπατοῦν, τοὺς τυφλοὺς νὰ βλέπουν. Γι' αὐτὰ εὐχαριστοῦσαν τὸν Θεὸ τοῦ Ἰσραήλ. Πότε πηγαίνει ὁ ἴδιος, πότε κάθεται καὶ περιμένει ἀρρώστους καὶ τοὺς κουτσοὺς ἀνεβάζει στὸ βουνό. Καὶ μῆτε τὸ ροῦχο δὲν ἀγγίζουσι πιά, ἀνεβαίνουν ὅμως στὴν κορυφὴ καὶ πέφτουν στὰ πόδια του. Δείχνουν ἔτσι διπλὰ τὴν πίστη τους κι ὅτι ἀνεβαίνουν ἂν καὶ κουτσοὶ στὸ βουνό, κι ὅτι δὲ χρειάζονται τίποτ' ἄλλο παρὰ νὰ ριχτοῦν μονάχα στὰ πόδια του. Κι ἦταν μεγάλο καὶ πρωτοφάνερο θαῦμα, νὰ βλέπῃ κανένας αὐτοὺς ποὺ τοὺς ἔφερναν ἄλλοι νὰ περπατοῦν, καὶ τοὺς ἀνάπηρους νὰ μὴν ἔχουν ἀνάγκη ἀπὸ κείνους ποὺ τοὺς κρατοῦσαν. Προξενοῦσε κατάπληξιν τὸ πλῆθος ἐκείνων ποὺ θεραπεύονταν καὶ ἡ εὐκολία τῆς θεραπείας. Βλέπετε μέ πόση βραδύτητα θεράπευσε τὴ γυναῖκα ἐνῶ τούτους ἀμέσως; Ὅχι ἐπειδὴ αὐτοὶ ἦσαν καλύτεροι ἀπὸ ἐκείνην ἀλλὰ ἐπειδὴ ἐκείνη ἦταν πιὸ πιστὴ ἀπ' αὐτοὺς. Γι' αὐτὸ στὴν περίπτωσή της ἀναβάλλει καὶ καθυστερεῖ θέλοντας νὰ παρουσιάσῃ τὴν εὐψυχία της. Σὲ τούτους ὅμως παρέχει τὴ δωρεὰ ἀμέσως καὶ κλείνει ἔτσι τὰ στόματα τῶν ἀπίστων Ἰουδαίων, ἀφαιρῶντας τοὺς κάθε δυνατότητα ἀπολογίας. Γιατὶ **ὄσο μεγαλύτερες εὐεργεσίαι δέχεται κάποιος, τόσο περισσότερο ἄξιος τιμωρίας γίνεται, ἐπειδὴ δείχνει ἀγνωμοσύνη**, καὶ δὲ γίνεται καλύτερος μὲ τὴν τιμὴν. Γι' αὐτὸ ἀκριβῶς κι οἱ πλούσιοι τιμωροῦνται περισσότερο ἀπὸ ἐκείνους ποὺ πένονται γιὰ τὴν κακία τους, νὰ μὴ γίνωνται ἡμεροὶ οὔτε μέσα στὴν ἀφοθνία τῶν ἀγαθῶν τους.

Μὴ μοῦ πῆτε ὅτι ἔδωσαν ἐλεημοσύνη. Ἄν δὲν ἔδωσαν ἀπὸ τὴν περιουσία τους ὅπως

πρέπει ούτε έτσι δε θα διαφύγουν. **Ἡ ἐλεημοσύνη δὲν κρίνεται μὲ τὸ μέτρο τῶν ὄσων δίνονται ἀλλὰ ἀνάλογα μὲ τὴ γενναιοδωρία τῆς διαθέσεως.** Κι ἂν τιμωροῦνται αὐτοί, πολὺ περισσότερο, αὐτοὶ ποὺ συναρπάζονται ἀπὸ τὰ περιττά, ποὺ χτίζουν τὰ τριώροφα καὶ τετραώροφα μέγαρα, καταφρονοῦν ὅμως τοὺς πεινασμένους, αὐτοὶ ποὺ ἱκανοποιοῦν τὴ φιλαργυρία τους, ἀδιαφοροῦν ὅμως γιὰ τὴν ἐλεημοσύνη. Κι ἀφοῦ ὁ λόγος ἦρθε στὴν ἐλεημοσύνη ἄς συνεχίσω σήμερα τὶς σκέψεις ἐκεῖνες ποὺ ἄφησα ἀσυμπλήρωτες μιλώντας πρὶν ἀπὸ τρεῖς μέρες γιὰ τὴ φιλανθρωπία. Θυμᾶστε ὅταν προηγούμενα μιλοῦσα γιὰ τὶς ἰδιοτροπίες τῶν παπουτσιῶν, τὴ μάταιη ἐκείνη ἀσχολία καὶ τὴ βλακεία τῶν νέων· τότε ὁ λόγος εἶχε παρεκκλίνει ἀπὸ τὴν ἐλεημοσύνη στὰ ἁμαρτήματα ἐκεῖνα. Ἐλέγαμε τότε ἡ **ἐλεημοσύνη** εἶναι κάποια τέχνη ποῦ ἔχει στημένο τὸ ἐργαστήρι της στὸν οὐρανὸ καὶ δάσκαλο ὄχι τὸν ἄνθρωπο παρὰ τὸν Θεό. Ἐπειτα ἐρευνῶντας τί εἶναι τέχνη καὶ τί ὄχι τέχνη πέσαμε στὶς ματαιοπονίες καὶ κακοτεχνίες. Κι ἐκεῖ ἀναφέραμε καὶ τὴν τέχνη αὐτὴ τῶν παπουτσιῶν. Θυμηθήκατε; Ἄς ξαναπάρωμε λοιπὸν σήμερα αὐτὸ ποὺ εἶπαμε τότε κι ἄς δείξωμε πῶς ἡ **ἐλεημοσύνη εἶναι τέχνη κι ἀπ' ὅλες τὶς τέχνες ἀνώτερες. Γιατὶ ἂν χαρακτηριστικὸ τῆς τέχνης εἶναι νὰ καταλήξῃ σὲ κάτι χρήσιμο κι ἂν τίποτα δὲν εἶναι χρησιμώτερο ἀπὸ τὴν ἐλεημοσύνη, τότε εἶναι φανερὸ ὅτι αὐτὴ εἶναι τέχνη ἀπὸ ὅλες τὶς τέχνες ἀνώτερη.** Γιατὶ δὲ μᾶς φτιάχνει ὑποδήματα, οὔτε μᾶς ὑφαίνει ροῦχα, οὔτε μᾶς χτίζει σπίτια ὑλικά. Γίνεται πρόξενος σὲ μᾶς τῆς παντοντινῆς ζωῆς, μᾶς ἀρπάζει ἀπὸ τὰ χέρια τοῦ θανάτου, σὲ κάθε μιὰ ἀπὸ τὶς δυὸ ζωὲς μᾶς παρουσιάζει λαμπρούς, μᾶς στήνει τὶς οὐράνιες κατοικίες μας, τὰ παντοτινὰ ἐκεῖνα σκηνώματά μας. Αὐτὴ δὲν ἀφήνει νὰ σβήσουν τὰ λυχνάρια μας, οὔτε νὰ παρουσιαστοῦμε στὸ γάμο μ' ἀκάθαρτα φορέματα ἀλλὰ τὰ πλένει καὶ τὰ κάνει καθαρώτερα ἀπὸ τὸ χιονι. Δὲν μᾶς ἀφήνει νὰ πέσωμε ὅπου ἔπεσε ἐκεῖνος ὁ πλούσιος, οὔτε ν' ἀκούσωμε τοὺς φοβεροὺς λόγους ἀλλὰ μᾶς ὀδηγεῖ στοὺς κόλπους τοῦ Ἀβραάμ. Κάθε μιὰ ἀπὸ τὶς τέχνες τῆς ζωῆς ἔχει βάλει καὶ θέλει νὰ κατορθώσῃ ἓνα σκοπὸ. Ὅπως ἡ γεωργία τὴ διατροφή, ἡ ὑφαντικὴ τὴν ἔνδυση. Κι οὔτε αὐτὸ ἀκριβῶς· γιατί δὲν εἶναι ἀρκετὴ νὰ μᾶς προσφέρῃ μόνη της τὸ ἐπίτευμά της.

δ'. Ἄς ἐξετάσωμε ἂν θέλετε τὴ γεωργία πρώτη. Ἄν δὲν ἔχη σύμμαχό της σιδηρουργικὴ νὰ δανείζεται ἀπ' αὐτὴ τὸ δικέλλι καὶ τὸ ὑνὶ καὶ τὸ δρεπάνι καὶ τὸ τσεκούρι καὶ ἄλλα πολλά. Κι ἂν δὲν ἔχη τὴν τεκτονικὴ νὰ τῆς ταιριάσῃ τὸ ἀλέτρι καὶ νὰ τῆς συνδέσῃ τὸ ζυγὸ καὶ τὸ ἀμάξι, γιὰ νὰ τρίβῃ τὰ στάχυα. Κι ἂν δὲν ἔχη τὴ σκυτοτομικὴ νὰ τῆς φτιάξῃ τοὺς ἱμάντες καὶ τὴν οἰκοδομικὴ γιὰ νὰ χτίσῃ τὸ σταῦλο στὰ βόδια ποὺ ὀργώνουν καὶ τὰ σπίτια στοὺς γεωργοὺς ποὺ σπέρνουν καὶ τὴν ὑλοτομικὴ γιὰ τὸ κόψιμο τῶν ξύλων καὶ τὴν ἀρτοποιητικὴ ὕστερ' ἀπὸ ὅλα αὐτὰ, πουθενὰ δὲ θὰ φαινόταν ἡ γεωργία. Ἔτσι καὶ ἡ ὑφαντικὴ ὅταν κἀνῃ κάτι καλεῖ πολλὰς ἄλλες τέχνες γιὰ βοηθοὺς, ὥστε νὰ τὴν βοηθήσουν στὸ ἔργο της. Κι ἂν δὲν ἔρθουν καὶ δὲν τῆς ἀπλώσουν χέρι στέκεται μόνη στὴν ἀμηχανία της. **Κάθε τέχνη ἔχει ἀνάγκη ἀπὸ τὴν ἄλλη. Ὅταν ὅμως πρέπει νὰ κάνωμε ἐλεημοσύνη, τίποτ' ἄλλο δὲ χρειαζόμαστε, παρὰ μόνον διάθεση.** Κι ἂν νομίζης, πῶς χρειάζεσαι χρήματα καὶ

σπίτια και ρούχα και υποδήματα, διάβασε εκείνα τὰ λόγια τοῦ Χριστοῦ, πού εἶπε γιά τή χήρα καί διώξε αὐτή τήν ἀγωνία. Κι ἂν εἶσαι ὀλότελα φτωχός, σάν τοὺς ζητιάνους, δώσε δύο λεπτά κι αὐτὸ εἶναι τὸ πᾶν. Κι ἂν δώσης ψωμί πού αὐτὸ μόνο ἔχεις ἔβαλες τὴν κρηπίδα στὴν τέχνη. Αὐτὴ λοιπὸν τὴν ἐπιστήμη ἄς παραδεχτοῦμε κι ἄς πραγματώσωμε. Εἶναι καλύτερο νὰ γνωρίζης αὐτὴ παρὰ νὰ εἶσαι βασιλιάς καί νὰ φορῆς κορώνα. Γιατὶ δὲν εἶναι αὐτὸ μονάχα τὸ πλεονέκτημά της, ὅτι δὲν ἔχει ἀνάγκη ἀπὸ ἄλλη τέχνη, ἀλλὰ καί πράγματα πετυχαίνει πολλὰ καί διάφορα. Οἰκοδομεῖ τὰ σπίτια πού παραμένουν πάντα στὸν οὐρανὸ καί μαθαίνει σ' ἐκείνους πού τὴν κατώρθωσαν, πῶς θὰ ξεφύγουν τὸν αἰώνιο θάνατο. Καί σοῦ χαρίζει θησαυροὺς πού ποτὲ δὲν ξοδεύονται καί διαφεύγουν κάθε κίνδυνο, εἴτε εἶναι ἀπὸ ληστὲς, εἴτε ἀπὸ σκουλήκια, εἴτε ἀπὸ τὸ σαράκι, εἴτε ἀπὸ τὸ χρόνο. Ἄν μᾶς τὸ δίδασκε αὐτὸ γιά τὴ φύλαξη τῶν σιτηρῶν μονάχα, τί δέ θὰ δίναμε, γιά νὰ μπορέσωμε νὰ ἐξασφαλίσωμε ἀπρόσβλητο τὸ σιτάρι μας γιά πολλὰ χρόνια. Ἀλλὰ νὰ πού ἡ ἐλεημοσύνη ὄχι μόνο σχετικὰ μὲ τὸ σιτάρι ἀλλὰ καί μὲ ὅλα σὲ διδάσκει καί σοῦ δείχνει πῶς θὰ μείνουν παντοτινὰ ἀπρόσβλητα καί ἡ περουσία σου καί ἡ ψυχὴ καί τὸ σῶμα. Καί τί χρειάζεται νὰ ἀναφέρωμε τίς ἐπιτεύξεις τῆς τέχνης αὐτῆς μὲ λεπτομέρειες; Αὐτὴ σὲ διδάσκει, πῶς θὰ γινόσουν ὅμοιος μὲ τὸ Θεό, πού εἶναι ἡ κορωνίδα τῶν ἀγαθῶν. Βλέπετε πῶς δὲν εἶναι ἓνα ἀλλὰ πολλὰ τὰ ἔργα της; Χωρὶς νὰ χρειάζεται ἄλλη τέχνη χτίζει σπίτια, ὑφαίνει ρούχα, δημιουργεῖ θησαυροὺς ἀπρόσβλητους, μᾶς δίνει τὴ δύναμη νὰ νικοῦμε τὸ θάνατο, νὰ ὑποτάσσωμε τὸ διάβολο, μᾶς κάμει ὅμοιους μὲ τὸν Θεό. Τί θὰ γινόταν χρησιμώτερο ἀπὸ τὴν τέχνη αὐτή; Οἱ ἄλλες ἐκτὸς ἀπὸ ὅσα εἶπαμε, ἐπιπρόσθετα καταστρέφονται κι αὐτὲς καί δὲν μποροῦν νὰ διατηρήσουν τὸ ἔργο τους -ἔχουν ἀνάγκη ἀπὸ κόπο καί χρόνο πολὺ καί ἄπειρα ἄλλα. Ἐκείνη ὅμως ὅταν περάση ὁ κόσμος, τότε ἀκριβῶς παρουσιάζεται. Ὅταν πεθάνωμε τότε λάμπει καί φανερώνει τὰ ἔργα της. Καί οὔτε ἀπὸ χρόνο ἔχει ἀνάγκη, οὔτε ἀπὸ κόπο, οὔτε ἀπὸ καμμιὰ παρόμοια δυσκολία ἀλλὰ κι ὅταν σὺ εἶσαι ἄρρωστος ἐκείνη ἐργάζεται κι ὅταν γεράσης σὲ ἀκολουθεῖ στὴ μέλλουσα ζωὴ καί ποτὲ δὲ σ' ἐγκαταλείπει. Αὐτὴ σὲ κάμει κι ἀπὸ ρήτορες πιὸ δυνατὸ. Γιατὶ ὅσους διαπρέπουν σ' αὐτὲς τίς τέχνες τοὺς φθοιοῦν πολλοί· γιά κείνους ὅμως πού λάμπουν σ' αὐτή, ἄπειροι προσεύχονται. Ἐκεῖνοι ἀνεβαίνουν σὲ ἀνθρώπινο βῆμα καί γίνονται συνήγοροι ὅσων ἀδικοῦνται καί πολλές φορὲς καί ὅσων ἀδικοῦν. Ἐκείνη ἀνεβαίνει στὸ βῆμα τοῦ Χριστοῦ ὄχι σάν συνήγορος ἢ ἴδια μόνο, ἀλλὰ πείθοντας καί τὸ δικαστὴ νὰ συνηγορήσῃ γι' αὐτὸν πού δικάζεται καί νὰ ψηφίσῃ γιά τὴ σωτηρία του. Κι ἂν ἔχη πολλὰς ἀμαρτίες διαπράξει, τὸν στεφανώνει καί τὸν ἀνακηρύττει νικητὴ. Πράξετε λοιπὸν τὴν ἐλεημοσύνη καί ὅλα θὰ εἶναι καθαρὰ. Καί γιατί ν' ἀποβλέπω στὸ μέλλον; Στὴν παρούσα ζωὴ ἂν ρωτήσωμε τοὺς ἀνθρώπους, τί θέλουν πιὸ πολὺ, νὰ ὑπάρχουν πολλοὶ σοφιστὲς καί ρήτορες ἢ ἐλεήμονες καί φιλάνθρωποι, θ' ἀκούσωμε νὰ ἐκλέγουν τὸ δεύτερο. Πολὺ φυσικὰ. Ἄν λείψη ἡ εὐγλωττία, τίποτα δὲν ζημιώνεται ἢ ζωὴ. Γιατὶ ὑπῆρχε καί πολὺν καιρὸ πρὶν ἀπ' αὐτή. Ἄν ὅμως ἀφαιρέσης τὴν ἐλεημοσύνη, τὰ πάντα ἐξαφανίζονται καί χάνονται. Κι ὅπως δὲν εἶναι δυνατὸ νὰ ταξιδέψῃ κανένας στὴ θάλασσα ἂν γίνῃ πρόσχωση στὰ λιμάνια καί τοὺς ὄρμους, ἔτσι κι ἡ ζωὴ αὐτὴ δὲν εἶναι δυνατὸ νὰ ὑπάρχῃ ἂν ἀφαιρέσωμε τὴν ἐλεημοσύνη, τὴ συγνώμη καί τὴ φιλανθρωπία.

ε΄. Γι' αυτό ο Θεός δεν τὰ ἐμπιστεύτηκε αὐτὰ μόνο στὸ λογισμὸ ἀλλὰ τὰ ἐμφύτευσε μέσα στὴν ἴδια τὴν φύση μας. Καὶ συμπαθοῦν οἱ πατέρες κι οἱ μητέρες τὰ παιδιά τους καὶ τὰ παιδιά τοὺς γονεῖς, ὄχι μόνο οἱ ἄνθρωποι ἀλλὰ καὶ τὰ ζῶα ὅλα. Ὅμοια καὶ οἱ ἀδελφοὶ τοὺς ἀδελφούς καὶ συγγενεῖς καὶ γνωστοί. Καὶ ὁ ἄνθρωπος τὸν ἄλλο ἄνθρωπο. Γιατὶ κι **ἀπὸ τὴ φύση μας κάτι μᾶς ὠθεῖ στὴν εὐσπλαχνία**. Γι' αὐτὸ κι ἀγανακτοῦμε ἂν ἀδικῆται κάποιος, καὶ κλονιζόμαστε ὅταν βλέπουμε φόνους καὶ κλαῖμε ὅταν βλέπουμε λυπημένους. Ἐπειδὴ ἐπιθυμεῖ σφοδρὰ ὁ Θεός νὰ πραγματοποιηῆται ἡ εὐσπλαχνία, ὠρίσε νὰ ἐπικουρήσῃ πολὺ σὲ τοῦτο ἡ φύση, ἀποδεικνύοντας ὅτι αὐτὸ εἶναι σφοδρὴ του ἐπιθυμία. Ἐχοντας αὐτὲς τὶς σκέψεις στὸ νοῦ μας τὸν ἑαυτὸ μας, τὰ παιδιά μας, τοὺς δικούς μας, ἄς τοὺς ὀδηγήσουμε στὸ διδασκαλεῖο τῆς ἐλεημοσύνης. Αὐτὸ προπάντων ἄς μαθαίνη ὁ ἄνθρωπος ἐπειδὴ ἄνθρωπος εἶναι αὐτὸ ἀκριβῶς. Εἶναι μεγάλο πρᾶγμα ὁ ἄνθρωπος, καὶ πολύτιμο ὁ ἄνθρωπος νὰ ἐλεεῖ. Ἄν δὲν ἔχει τὸ χάρισμα αὐτό, ξεπέφτει κι ἀπὸ τὴν ιδιότητα τοῦ ἀνθρώπου. Αὐτὸ δημιουργεῖ τοὺς σοφούς. Τί ἀπορεῖτε, ποῦ ὁ ἄνθρωπος εἶναι ἐλεημοσύνη; Αὐτὸ εἶναι ὁ Θεός. Γίνεσθε, λέει, σπλαχνικοί, ὅπως ὁ Πατέρας σας. Ἄς μάθουμε γιὰ ὅλα αὐτὰ νὰ εἴμαστε ἐλεήμονες, καὶ πὸ πολὺ γιὰτὶ κι ἐμεῖς ἔχομε πολλὴ ἀνάγκη ἀπὸ εὐσπλαχνία. Κι ἄς νομίζωμε ὅτι οὔτε κἄν ζοῦμε τὸ καιρὸ ποῦ δὲν ἐλεοῦμε. **Ἐλεημοσύνη θεωρῶ αὐτὴ ποῦ εἶναι καθαρὴ ἀπὸ πλεονεξία**. Ἄν δὲ θεωρηῆται ἐλεήμων αὐτὸς ποῦ ἀρκεῖται στὰ δικά του χωρὶς νὰ δίνη σὲ κανέναν πῶς εἶναι ἐλεήμων αὐτὸς ποῦ παίρνει τὰ ξένα ἀκόμα κι ἂν ἀμέτρητα δίνη; Ἄν εἶναι ἀπανθρωπία ν' ἀπολαμβάνῃς μόνος τὴν περιουσία σου, πολὺ χειρότερο εἶναι νὰ παίρνῃς ὅ,τι ἀνήκει στοὺς ἄλλους. Ἄν τιμωροῦνται ἐκεῖνοι ποῦ δὲν διέπραξαν καμμιά ἀδικία γιὰ τὸ λόγο ὅτι δὲν ἔδωσαν στοὺς ἄλλους, πολὺ περισσότερο θὰ τιμωρηθοῦν αὐτοὶ ποῦ παίρνουν ὅσα ἀνήκουν σὲ ἄλλους. Μὴν ἀντιτείνῃς λοιπὸν ὅτι ἄλλος ἔχει ἀδικηθῆ κι ἄλλος δέχεται τὴν ἐλεημοσύνη. Τοῦτο εἶναι τὸ φοβερό· ἔπρεπε ὁ ἴδιος ποῦ ἀδικεῖται νὰ εἶναι κι αὐτὸς ποῦ δέχεται τὴν ἐλεημοσύνη. Τώρα ὅμως ἄλλους τραυματίζωμε κι αὐτοὺς ποῦ δὲν τραυματίσαμε θεραπεύομε, ἐνῶ ἔπρεπε τοὺς πρώτους. Θὰ μοῦ πῆτε δὲν ἔπρεπε νὰ τοὺς τραυματίσωμε καθόλου. **Φιλάνθρωπος δὲν εἶναι αὐτὸς ποῦ πληγώνει καὶ θεραπεύει, ἀλλὰ αὐτὸς ποῦ ἰατρεύει αὐτοὺς ποῦ ἄλλοι ἐπλήγωσαν**. Τὶς πληγὲς ποῦ προξένησες ἐσὺ θεράπευσε, ὄχι αὐτὲς ποῦ προξένησε ἄλλος. Καλύτερα, μὴτε νὰ πληγῶνῃς, μὴτε νὰ σωριάζῃς κάτω (αὐτὸ δὲν τὸ κάμει ἄνθρωπος μὲ συναίσθηση) ἀλλὰ σήκωσε τὸ σωριασμένο. Γιατὶ δὲν εἶναι δυνατὸ μὲ τὸ ἴδιο μέτρο τῆς ἐλεημοσύνης νὰ θεραπεύσῃς τὸ κακό ποῦ προξένησε ἡ πλεονεξία σου. Ἄν πάρῃς πλεονεκτικὰ ὀβολό, δὲ θὰ περιοριστῇ στὸν ὀβολὸ ἡ ἐλεημοσύνη σου, γιὰ νὰ ἐξαλείψῃς τὴν πληγὴ ποῦ ἔκαμε ἡ πλεονεξία σου, ἀλλὰ θὰ φτάσῃς στὸ τάλαντο. Γι' αὐτὸ ὁ κλέφτης ποῦ τὸν ἔπιασαν πληρώνει τετραπλάσια· κι αὐτὸς ποῦ ἀρπάζει εἶναι χειρότερος ἀπὸ τὸν κλέφτη. Κι ἂν αὐτὸς πρέπει νὰ δώσῃ τετραπλάσια ἀπὸ ὅσα ἔκλεψε, αὐτὸς ποῦ ἀρπάζει, δεκαπλάσια καὶ περισσότερα. Καὶ πρέπει νὰ εἶναι εὐχαριστημένος ἂν ἔτσι μπορέσῃ νὰ συγχωρεθῇ γιὰ τὴν ἁμαρτία. Γιατὶ οὔτε τότε δὲ θὰ πάρῃ ἀμοιβὴ γιὰ ἐλεημοσύνη. Γι' αὐτὸ καὶ ὁ Ζακχαῖος λέει, θὰ πληρώσω τετραπλάσια σὲ ὅσους ἐσυκοφάντισα καὶ τὴ μισὴ περιουσία μου θὰ τὴ μοιράσω στοὺς φτωχοὺς. Κι ἂν στὴ ἐποχὴ τοῦ (μωσαϊκοῦ) νόμου πρέπει νὰ δοθοῦν

τετραπλάσια, στην εποχή τῆς χάριτος πρέπει νὰ δοθοῦν πολὺ περισσότερα κι ἂν πρέπει νὰ δώση ὁ κλέφτης, πολὺ περισσότερα ὁ πλεονέκτης. Γιατὶ ἐκτὸς ἀπὸ τὴ ζημία ὑπάρχει ἐδῶ καὶ πολλὴ ἀσέβεια. Ὡστε κι ἂν ἐπιστρέψης στὸ ἑκατονταπλάσιο, ἀκόμα μένει ὀφειλή. Βλέπετε· ὅτι δὲν εἶπα ἀδικαιολόγητα μόλις ἀποκαθιστᾶς τὰ πράγματα κι ὅταν ἐπιστρέψης τάλαντο ἐνῶ ἔχει ἀρπάξει ὀβολό. Κι ἂν σ' αὐτὴν τὴν περίπτωσι γίνεται πολὺ σχετικὴ ἀποκατάστασι, στὴν ἀντίθεσι, ὅταν ἐνῶ ἔχεις ἀρπάξει ὀλόκληρες περιουσίες καὶ δώσης ἐλάχιστα καὶ μάλιστα ὄχι σὲ κείνους ποὺ ἀδικήθηκαν παρὰ σὲ ἄλλους, τί λογιῆς ἀπολογία θὰ μπορέσης νὰ κάμης; Τί λογιῆς ἐλπίδα θὰ ἔχης καὶ συγγνώμη καὶ σωτηρία; Θέλεις νὰ μάθης πόσο μεγάλο κακὸ διαπράττεις ἐλεῶντας κατ' αὐτὸ τὸν τρόπο; Ἄκουσε τὴ Γραφή ποὺ λέει· **Ὅπως αὐτὸς ποὺ σκοτώνει τὸ γιὸ μπροστὰ στὰ μάτια τοῦ πατέρα του, ἔτσι εἶναι αὐτὸς ποὺ προσφέρει θυσία ἀπὸ χρήματα φτωχῶν.** Αὐτὴ τὴν ἀπειλὴ ἄς χαράξωμε στὴν ψυχὴ μας κι ἄς ἀποχωρήσουμε. Αὐτὴν ἄς τὴ χαράξωμε στοὺς τοίχους, αὐτὴν στὴ συνείδησι, αὐτὴν παντοῦ. Ἐτσι αὐτὸς τουλάχιστον ὁ φόβος ζωηρὸς μέσα μας νὰ συγκρατῆ τὰ χέρια μας ἀπὸ καθημερινοὺς φόνους. Γιατὶ **εἶναι χειρότερη ἢ ἀρπαγὴ ἀπὸ τὸ φόνο, σκοτώνοντας σιγά, σιγά τὸ φτωχό.** Γιὰ νὰ εἴμαστε λοιπὸν καθαροὶ ἀπ' αὐτὸ τὸ μίασμα, ἄς τὰ μελετοῦμε αὐτὰ καὶ μόνοι μας καὶ μεταξὺ μας. Ἐτσι καὶ προθυμότεροι στὴν ἐλεημοσύνη θὰ γίνωμε, καὶ ἀμοιβὴ καθαρὴ γι' αὐτὴν θὰ λάβωμε, καὶ τὰ αἰώνια ἀγαθὰ θὰ ἀπολαύσουμε μὲ τὴν χάρι καὶ τὴν φιλανθρωπία τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ. Σ' αὐτὸν ἀνήκει ἡ δόξα καὶ ἡ δύναμη μὲ τὸν Πατέρα καὶ τὸ ἅγιο Πνεῦμα τώρα καὶ στοὺς αἰῶνες. Ἀμήν.

(Μητροπολίτου Τρίκκης καὶ Σταγῶν Διονυσίου, "Πατερικὸν Κυριακοδρόμιον", Τόμος Δεύτερος, Ἀθῆναι 1969, σελ.312-324)

Η ΑΛΛΗ ΟΨΙΣ

Ψηλαφώντας την των πραγμάτων αλήθεια...

<https://alopsis.gr>

(Πηγή ηλ. κειμένου: kirigmata.blogspot.com)